

KINTA KOLUMNA

SÁNCHEZ PENSA EN UN ESTAT PALESTÍ?

Pixar fora del test durant les massacres és de males intencions

Vuit setmanes... Cinquanta-nou dies des de l'horror del 7 d'octubre. Què pot significar aquest temps per a un nen? És llarg i curt alhora. Hi ha un abans i un després. Testimonis dels horrors comesos al quibuts on vivien, aquests nens segrestats, de vegades amb familiars, de vegades sols, han estat alliberats a comptagotes, fent driblatges. Com no pensar en Anna Frank? Confinament, ràbia de no viure una vida serena i alegre. El terror provocat pel segrest, després, tancats en túnels o cases, sols o amb éssers estimats, com ho van viure, com viuen ara?

L'ONG Addameer, que defensa els drets dels presos palestins, dona llum sobre els alliberaments durant la treva. Hi ha un espectacular augment de detencions arbitràries i maltractaments a les presons. Des de l'inici de la treva, entre trenta i quaranta presoners palestins han estat alliberats cada dia per Israel a canvi d'ostatges en poder de Hamàs.

Terroristes? Lluitadors de Hamas? Els presos alliberats són nens i dones, sovint empresonats per delictes menors, de vegades sense judici ni càrrecs. I això ho diu la ONG que ha estat proporcionant assistència legal als presos palestins i defensant els seus drets des de 1991.

Tot no si val president Sánchez, ni de bon tros. Podem acceptar que vagi a Gaza i a Israel a fer el periple. Però parlar en aquest moment d'un estat Palestí és una supercollonada. La ONU, la UE, Espanya... han tingut anys i panys de temps per insistir en la qüestió Palestina i no ho han fet. Ara el que cal és acabar aquesta guerra declarada a la població civil palestina per l'estat d'Israel i la declarada per Hamas a la població civil israeliana.

L'antisemitisme visceral de molts palestins i l'acarnissament israelià a considerar els palestins com rates que cal matar, és un cul de sac. Cap dels dos bel·ligerents es mostra capaç d'aturar aquesta guerra monstruosa.

Els 27 estats membres de la Unió Europea, que no tenen dret de vot separats, formen una coalició partidària d'Israel (la mala consciència històrica?). Llavors la UE va enviar pel seu compte un ambaixador de pau però mig jubilat.

Llegiu Josep Borrell. Hi viatja just en el moment en que la presidència, que canvia cada sis mesos, l'exerceix Espanya fins al 31 de desembre del 2023.

En tot cas, tan l'ambaixador de la UE com l'actual president de la UE i d'Espanya no han sabut aportar res per resoldre el drama. Només han aconseguit cares llargues allà on han estat rebuts. Palestins, àrabs o israelians els han girat la cara.

Comencem pel començament, la política és l'art del possible. Vostès son d'aquells que de les collonades proven de dir-ne art.